Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 24 (808) ★ joi 15 iunie 1961 ★ 8 pagini 30 bani

Iată, în sfîrșit, și examenele... La ora cînd citiți aceste rînduri, ele s-au și terminat, dar bucuria și emoția celor cîtorva zile de ultimă verificare a cunoștințelor căpătate în anii întregi de studiu, mai sclipesc încă în ochii proaspeților absolvenți.

De-a lungul și de-a latul țării, în toate școlile, au răspuns, în aceste zile, glasuri sigure, dovedind cunoașterea temeinică a feluritelor obiecte de studiu — și nenumărate note bune au răsplătit pe drept strădania celor care au terminat clasa a VII-a. Ei au înțeles că a-ți iubi patria socialistă, înseamnă a învăța și a munci astfel încît să-i fii cu adevărat folositor.

Drum bun, dragi absolvenți!

Examene...

Să știți că noi, învățătorii și profesorii voștri, simțim în aceeași măsură cu voi emoțiile și bucuriile zilelor de examen. Și cum să nu fie așa? După șapte ani de școală, examenele sînt un bilanț atît al muncii voastre cît și al muncii noastre. Și unii, și alții răspundem în fața poporului de buna pregătire a schimbului de mîine.

După examene, o vacanță plăcută și apoi, începutul unui nou drum: drumul spre însușirea meseriei alese.

Deunăzi, în timpul examenelor, i-am privit cu atenție pe elevii clasei a VII-a din școala noastră. Cîtă siguranță în privirile, în mișcările, în glasurile lor! Nici o urmă de teamă, de sfială! Acești copii de muncitori răspundeau clar, ferm la întrebările examinatorilor și notele foarte bune pe care le luau erau o mare bucurie, dar nu o surpriză.

Cîtă diferență între ei și copiii de odinioară... Muncesc în învățămînt mai bine de 40 de ani. Multe am văzut în vremea asta. Pe timpul regimului burghezo-moșieresc, școala era o adevărată cenușereasă. Guvernul nu-i dădea nici o atenție. Puțini copii învățau carte, și aceștia erau mai ales fii de bogătași. Ceilalți, copiii oamenilor săraci făceau o clasă, două, ori chiar nici una. In țară erau milioane de analfabeți. Școli puține, taxe enorme, învățători și profesori prost plătiți sau adesea neplătiți de loc... Imi amintesc de mulți copii care ar fi vrut, tînjeau să învețe, dar din pricină că părinții nu aveau cu ce-i purta prin școli, rămîneau numai cu alfabetul și cu tabla înmulțirii...

Mă uit la voi astăzi și inima îmi tresaltă de bucurie. De 17 ani îmi tresaltă inima fericită. Vouă, copii ai unei patrii socialiste, drumul spre învățătu-

LIXANDRU DIMANCEA
învățător la Școala de 7 ani nr. 4, Oradea

(Continuare în pag. 3-a)

Un început bun

...Pînă la ora 8, mai sînt doar cîteva minute. Emoțiile cresc. Dar iată, comisia de examinare i-a și chemat la răspuns pe pionierii din prima serie: Anghel Victoria, Benea Cristian, Cîrstoiu Ion, Crăciun Vasile și alții.

Oare cum va răspunde la limba romînă Crăciun Vasile? Se va ține de angajamentul pe care și l-a luat în fața detașamentului de a se pregăti temeinic pentru examene?

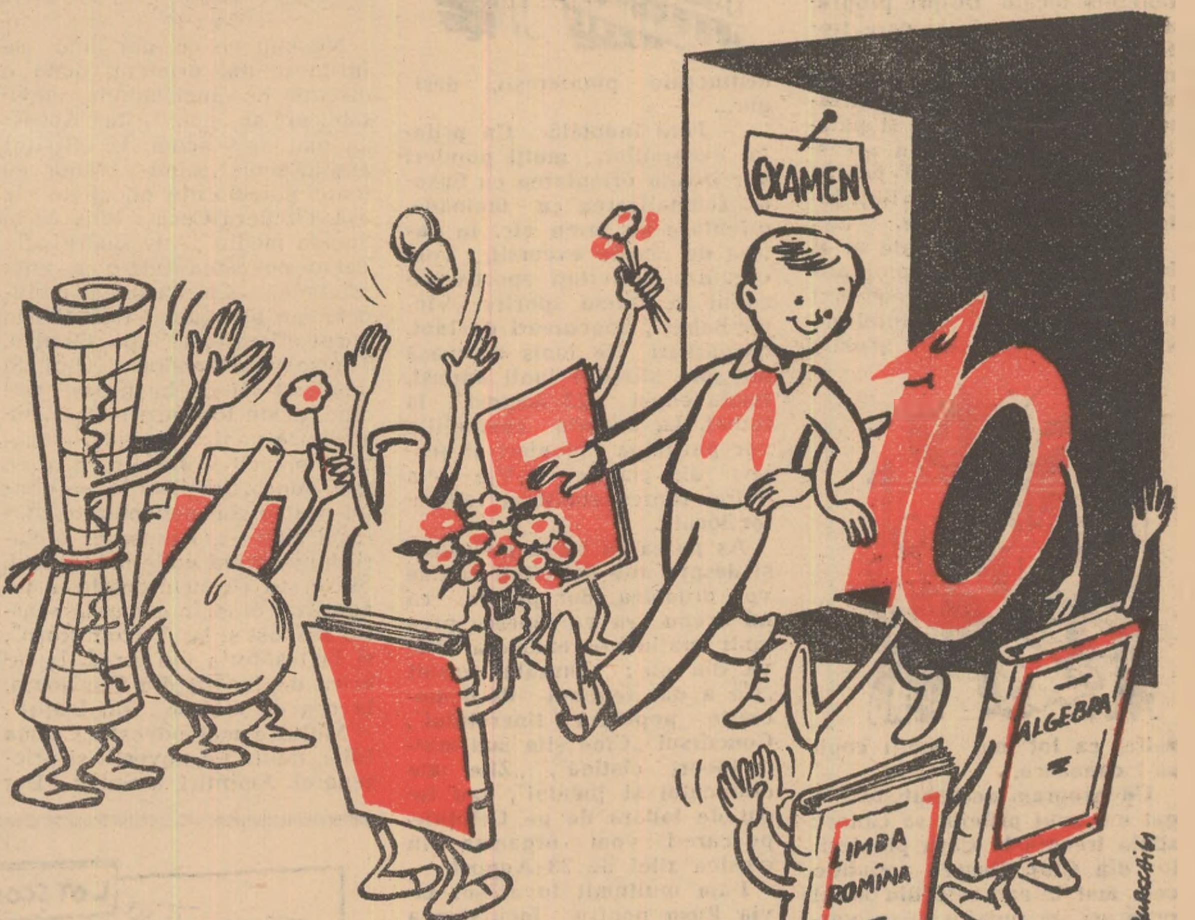
Bilețelele stau înșirate pe masă. Cei ce urmează să răspundă trag subiectele și le cercetează cu atenție. Crăciun Vasile răspunde chiar printre primii.

— Bravo, Crăciun!

Tovarășa profesoară Florica Panait îl felicită:

— Ai primit nota 9!

VOCILA FLORIN
Școala de 7 ani nr. 172, București

Examen de limba romînă la clasa a VII-a A a Școlii de 7 ani nr. 172 din Capitală. Pioniera Tica Maria nu mai este emoționată. E sigură că va răspunde bine la toate întrebările.

Rezultate frumoase

Cartierul Albotești din Moinești, format din moderne blocuri de locuințe, este construit în anii regimului de democrație populară. Aici locuiesc familii de muncitori iar în spațioasa clădire a școlii noi învață fiii lor Examenele de sfîrșit de an i-au găsit pe pionierii și școlarii din clasa a VII-a veseli, încrezători în forțele lor. Huian Gheorghe e un băiat scund de statură dar ager, bine legat. E bun sportiv; pe terenul de fotbal, mai cu seamă, e foarte priceput. Felul în care s-a prezentat la examene arată că e fruntaș la învățătură. Aceasta o dovedesc și notele din timpul anului: nici o medie sub 8! Tatăl său, sondor, e mîndru de succesele fiului. Gheorghiță știe cît de mult ar fi vrut tatăl lui să învețe pe vremea cînd era copil! Orînduirea capitalistă punea însă piedici nenumărate în calea copiilor de muncitori; tatăl lui Gheorghiță n-a putut învăța decît două clase. Fiul său, asemeni tuturor copiilor patriei, are o altă viață: fericită, plină de bucurii. Iată-l pe Gheorghiță la examene. Pentru fiecare răspuns, o notă mare! La fel s-au prezentat mulți colegi ai săi, ca Stankevici Gabriela, Ionescu Maria și alții.

Proaspătul absolvent al Școlii de 7 ani. Huian Gheorghe, ne-a spus:

— Sînt fericit că am terminat cu note mari școala de 7 ani. Datorită cunoștințelor acumulate voi putea să-mi însușesc în bune condițiuni meseria de strungar, la Școala profesională unde învață și fratele meu, Benone. Aștept cu nerăbdare examenul de admitere.

M. NEGREA

Din viața pionierească

Priviți această fotografie. Ea a fost făcută anul trecut și reprezintă un aspect dintr-o tradițională acțiune patriotică a pionierilor: strîngerea spicelor! Nu peste multă vreme, cînd grîul va da în copt și combinele vor începe a naviga pe marea de aur a gospodăriilor agricole colective și a gospodăriilor agricole de stat, voi, pionierii, veți fi din nou prezenți pe ogoare! Sîntem nerăbdători să primim de la voi primele vești despre culesul spicelor. Rubrica noastră specială „RADIO-SPIC" așteaptă scrisorile voastre.

În vacanța de vară

LA CASA PIONIERILOR

Alături de emoțiile și grija pentru terminarea cu succes a anului școlar, își fac loc tot mai mult gîndurile pentru vacanța care se apropie. Și cum să nu aștepți cu nerăbdare vacanța cînd știi ce zile minunate vei petrece în taberele de la munte sau de la mare, în excursiile organizate de taberele locale. Despre programul taberei locale la care trebuie să veniți și voi cu propuneri, v-am vorbit în ultimele numere. Acum, vreau să vă amintesc despre casele și palatele pionierilor care, în această vară, vor organiza pentru pionieri și școlari activități interesante și distractive.

Președinții de unitate ar fi bine să ceară casei pionierilor din localitate programul pentru perioada vacanței de vară și să-l afișeze în școală,

astfel ca tot mai mulți copii să-l cunoască.

Un program deosebit de bogat am avut prilejul să cunosc zilele trecute la Casa pionierilor din Cluj. Despre acțiunile cele mai interesante din acest program am rugat-o să ne vorbească pe tovarășa Livia Rusu, directoarea Casei pionierilor din Cluj.

— Majoritatea activităților le vom organiza în aer liber, în locuri pitorești, pe terenurile de sport, la ștrand. Vom ține seama de dorința copiilor de a cunoaște cît mai multe lucruri despre realizările regimului democrat popular în orașul și regiunea noastră. Pionierii vor vizita în timpul verii monumentele istorice și noile construcții din orașul Cluj, Fabrica „Carbochim", se vor întîlni cu colectiviștii de la G.A.C. „Apahida".

Cred că mulți pionieri vor participa bucuroși la excursiile de 7 și 5 zile pe care le vom organiza în munții Rodnei și în munții Rarău, la Băișoara, în munții Apuseni și la Băile 1 Mai, de lîngă Oradea. Cu acest prilej copiii vor cunoaște o parte din frumusețile minunatei noastre patrii.

— Aceste excursii vor fi folositoare și pentru pionierii care se pregătesc să obțină

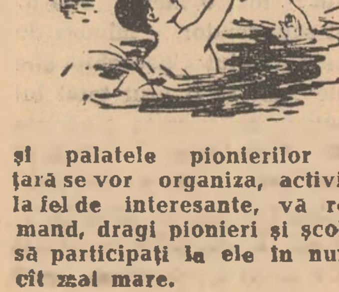

distincțiile pionierești, desigur...

— Fără îndoială. Cu prilejul excursiilor, mulți pionieri vor învăța orientarea cu busola, semnalizarea cu fanioane, orientare pe teren etc. In afară de aceste excursii, vom organiza activități sportive cu copiii în Parcul sportiv „Victor Babeș", concursuri de înot, concursuri de tenis de masă iar spre sfîrșitul lunii august, finala cupei „23 August" la fotbal. La această competiție vor participa pionieri și școlari din clasele a V-a — a VII-a, reprezentanți ai taberelor locale.

Aș putea să vă mai vorbesc și despre alte activități ce se vor organiza, dar pentru că nu vreau să vă răpesc prea mult spațiu voi enumera cîteva din ele: Jurnalul vorbit „Ce a dat regimul de democrație populară tineretului", Concursul „Cine știe mai multe jocuri cîștigă", „Zile ale cîntecului și jocului", sau focul de tabără de pe Cetățuie, pe care-l vom organiza în cinstea zilei de 23 August.

I-am mulțumit tovarășei Livia Rusu pentru incursiunea făcută în planul de activități al Casei pionierilor din Cluj, bucurîndu-mă alături de pionierii și școlarii clujeni pentru vacanța minunată care-i așteaptă. Și cum în toate casele

și palatele pionierilor din țară se vor organiza, activități la fel de interesante, vă recomand, dragi pionieri și școlari, să participați la ele în număr cît mai mare.

Instructor de pionieri
VICTOR HULUBAȘ

Amintiri, dar nu numai atît

Nu știu de ce, dar cînd se întîlnesc doi prieteni, după o discuție de cinci minute, inevitabil vin și... amintirile! Aceasta, mai ales acum, la sfîrșitul anului școlar, cînd vacanța, cu toate minunățiile ei, „bate" la ușă. Pioniera Cosma Iulia de la Școala medie „Ady Endre" din Zalău povestea într-o zi unei prietene: „Ce excursie minunată am făcut anul trecut! Am văzut atîtea localități.. Oradea, Timișoara, Hunedoara, Cluj. Și de-ai ști cît de bucuroasă ești cînd, peste tot, vezi cît se construiește pentru ca viața oamenilor muncii să fie din ce în ce mai bună.. Realizările regimului nostru sînt nenumărate. „Orașul Nou", așa numesc oțelarii hunedoreni noile lor blocuri. Și să știi că au dreptate, e un adevărat oraș. În excursia noastră am fost și la „Tricoul Roșu", și la țesătoria din Arad, la fabrica de jucării din Timișoara, la cea de mătase din Lugoj".

Multe a mai povestit Cosma Iulia, multe i-a povestit și prietena ei. Amintiri, amintiri... Dar locul lor e luat acum de noi proiecte. Pionierii de la orașe, ca și cei de la sate, vor organiza în această vacanță noi acțiuni, cu care prilej vor cunoaște noi realizări ale regimului nostru de democrație populară. Excursiile și vizitele în uzine și fabrici, precum și întîlnirile cu muncitori fruntași, cu activiști de partid și de stat vor constitui momente de neuitat. De la fruntașii recoltelor bogate pionierii vor afla despre mecanizarea agriculturii, despre metodele agrotehnice înaintate. Apoi, vizitînd diversele sectoare ale gospodăriilor agricole colective, pionierii vor putea să vadă și să înțeleagă și mai bine importanța și foloasele muncii în comun.

Vacanța de vară oferă pionierilor nenumărate prilejuri de joc și veselie, dar totodată, prin activitățile desfășurate, ei pot cunoaște noi și noi aspecte din realizările oamenilor muncii din patria noastră. De aceea, în programul de activități pentru vacanță, vom căuta să prevedem cît mai frumoase excursii, vizite în întreprinderi, gospodării agricole colective și de stat, întîlniri cu fruntași în producție.

GETA COSTIN

PRIETENII

Curtea școlii răsună de glasurile vesele ale copiilor: „Am cravata mea, sînt pionier / Și mă mîndresc cu ea, sînt pionier!"

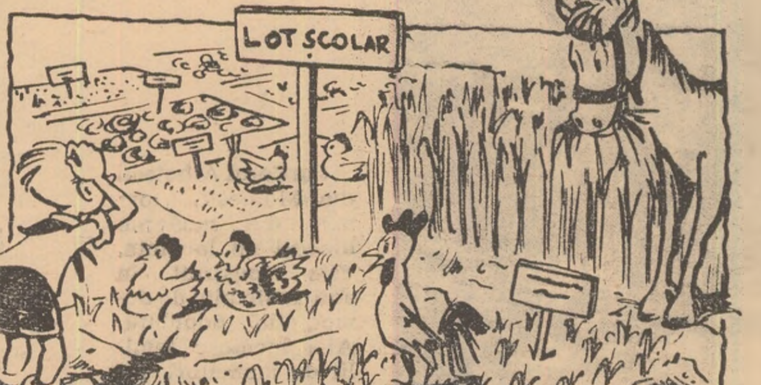
Cei care cîntă nu sînt toți purtători ai cravatelor roșii. Împreună cu prietenii lor mai mari însă, școlarii dintr-a II-a au învățat multe cîntece pionierești.

Prietenia celor mici cu pionierii a început încă din primele zile ale anului școlar. De la pionieri, școlarii dintr-a II-a au aflat multe lucruri despre organizația de pionieri, despre angajamentul solemn, despre felul cum trebuie să învețe și să se poarte pionierii.

Purtătorii cravatelor roșii s-au bucurat nespus cînd au aflat că cei mai buni școlari dintr-a II-a vor deveni pionieri. De aceea, au hotărît să-i ajute și mai mult. I-au invitat și la unele adunări pionierești. La adunarea cu tema „Chipuri de eroi comuniști" care a avut loc nu de mult, școlarii au aflat multe fapte eroice din lupta comuniștilor. In zilele vacanței de vară, prietenia pionierilor cu școlarii va continua. Pionierii de la Școala de 7 ani nr. 3 din Pitești — căci despre ei este vorba — îi vor învăța pe școlarii mici noi cîntece și jocuri pionierești, vor organiza pentru ei un concurs de povestiri și ghicitori, vor merge împreună în unele excursii. Și la strînsul plantelor medicinale îi vor lua pe prietenii lor mai mici. Ar fi bine să le pregătească și o mică surpriză. Care? De pildă, un spectacol de păpuși organizat chiar de pionieri!

CATALINA POP

În CAREU

Poveste despre un lot experimental, cîteva găini, un cal și un gard care încă... nu există!

E drept: micii naturaliști de la Școala de 7 ani din comuna N. Bălcescu, raionul Bacău, sînt harnici și pricepuți. Cei 2.000 m² ai lotului experimental sînt plantați cu porumb, fasole, sfeclă și altele. Fiecare detașament are parcela sa, de care îngrijește cu sîrg. Ți-e mai mare dragul să privești straturile bine orînduite, fără urmă de buruieni. Prașila porumbului a fost făcută la timp. Cum s-ar spune, treaba merge bine. Și totuși, o parte din munca micilor naturaliști se irosește degeaba. De ce? Pentru că lotul nu este împrejmuit. Găinile din vecini răvășesc culturile, scormonesc prin straturi, iar caii care se nimeresc prin apropiere dau iama în porumb. Deunăzi, pionierul Neamțu Mihai, necăjit de aceste „ravagii", a adus boabe de porumb pentru o... a doua însămînțare iar Maxim Nicușor, Cata Maricica, Vipel Marcela și alți pionieri fac cu rîndul de pază pentru a alunga nepoftiții „musafiri" cu plisc sau cu copite... Oare n-ar fi cazul ca pionierii și școlarii din sat să facă un gard lotului lor experimental?

AL. MIHU

Ieri, clasa a VII-a a terminat examenele. În curtea școlii, răsună obișnuita larmă a copiilor. Sînt în recreație... O veselă recreație, care va dura aproape trei luni! În liniștea cancelariei, clopoțelul dormitează. Îi țin tovărășie cataloagele, planiglobурile, instrumentele de geometrie. E vacanță!

Se deschide o ușă. E ușa camerei pionierilor. Pătrund înăuntru doi băieți și o fată. Rîd, glumesc. Se așază cu toții în jurul măsuței din fața ferestrei. Fata are în mînă un caiet cu scoarțe groase. Filele caietului sînt albe. Pe copertă stă scris: „Însemnări din vacanță". Vor începe îndată să aștearnă, pe prima pagină, povestea celei dintîi zile de vacanță. Prin fereastra larg deschisă, vîntul trimite un curent neastîmpărat. Foile caietului se neliniștesc. Alături de el, un alt caiet, cu paginile acoperite de rînduri îngrijit scrise, freamătă. E jurnalul unității. Chiar așa scrie pe copertă: „Jurnalul unității de pionieri de la Școala de 7 ani din comuna Tulucești, regiunea Galați".

— Ce-ar fi ca înainte de-a începe să scriem despre vacanță să-l răsfoim puțin?

...15 septembrie 1960. Un început de an școlar unic în istoria țării noastre: copiii claselor de la întîia la a șaptea au primit gratuit manualele școlare. A fost un îndemn în plus de a învăța mai bine decît în ceilalți ani, de a munci cu sîrguință. Iată, aici scrie că toți pionierii se străduiesc să-și îndeplinească cu bine condițiile pentru primirea distincțiilor pionierești. Aceasta înseamnă note bune, hărnicie în activitățile patriotice, dragostea de a cunoaște cît mai bine realizările regimului de democrație populară.

În ziua de 11 ianuarie, s-au înmînat în școală primele steluțe roșii!

Dar iată încă o însemnare interesantă. Este vorba de entuziasmul cu care copiii au întîmpinat alegerile de deputați în Sfaturile populare și în Marea Adunare Națională, care au avut loc la 5 martie. Ei au împodobit sărbătorește secția de votare, au pregătit programe artistice...

Odată cu apropierea primăverii pionierii au început excursiile: la 23 martie, au vizitat S.M.T.-ul. La 15 aprilie, au fost în orașul Galați; Sfatul unității de pionieri (din care face parte și președintele gospodăriei agricole colective) le-a pus la dispoziție un autocamion. 9 aprilie: unitatea a participat la faza intercomunală a concursului cultural-artistic, corul clasîndu-se pe locul I. Atunci s-a petrecut și o întîmplare hazlie: băieții din echipa de dansuri și-au dat seama că nu au... brîie la costume! Guțu Vasile, dintr-a șasea, băiat cu multă inițiativă, a dat fuga în sat și a venit cu... 8 brîie!

Cu mult drag au întîmpinat copiii glorioasa aniversare a înființării partidului nostru. Jurnalul unității povestește — și, dacă privești pe fereastră, vezi totul peste drum — despre frumosul parc al pionierilor amenajat de pionieri și școlari, în apropierea școlii. Într-una din primele zile ale lunii mai, patrusprezece dintre cei mai buni școlari au avut fericirea să primească cravata roșie în cadrul promoției „40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia". Vor trece anii, dar amintirea acestei zile le va rămîne acestor copii neștearsă, mereu vie.

Filele jurnalului unității au încă mult de povestit... Ele cuprind întîmplări dintr-un an școlar în care s-au petrecut evenimente de seamă, în care pionierii au obținut multe note bune și, în sfîrșit, în care fiecare copil a mai... crescut cu un an!

AL. OVIDIU ZOTTA

Drum bun, dragi absolvenți!

(Urmare din pag. 1-a)

ră vă este larg deschis. Taxe școlare nu mai există, pînă și manualele sînt gratuite la clasele I-a — a VII-a, sute de școli noi s-au clădit în ultimii ani, numărul elevilor și al profesorilor a crescut foarte mult în comparație cu acela din 1938. Crescuți și educați cu grija din clasa întîi, bucurîndu-vă de atenția permanentă a partidului și guvernului, iată-vă acum, după 7 ani de sîrguință, la examene. Vouă, partidul v-a dat totul: condiții minunate de viață, cartea, școala, visul! De aceea, ochii voștri sînt atît de luminoși, privirile voastre atît de sigure. Iar viitorul e și mai minunat! „Ce meserie e mai frumoasă? Pe care să mi-o aleg?". Așa vă aud, cît e ziua de mare... Spre marea mea bucurie, răspunsul vi-l puteți da voi singuri, deoarece știți că vă puteți permite orice vis, cu siguranța că se va realiza. La aceasta veghează partidul, la aceasta veghează părinții voștri, toți oamenii muncii.

Vă place tîmplăria?

Fiecare construcție nouă din patria noastră are nevoie fie de mobilă — pentru locuințele oamenilor muncii, fie de binale (uși, ferestre, canaturi, praguri, giurgiuvele). În ambele cazuri este nevoie de tîmplar. Dar de un tîmplar pasionat, entuziasmat, cu aripile fanteziei larg deschise, din mîinile căruia să iasă un lucru frumos și de o calitate superioară. Eu am acum 52 de ani. Cu 38 de ani în urmă, cînd am început eu să învăț tîmplărie, mi-amintesc că trudeam din greu în atelierul patronului de dimineața pînă seara tîrziu. Alta este viața de azi a copiilor din patria noastră. Este de ajuns să ai dorința de a învăța; datorită condițiilor create de partid, îți poți îndeplini cu ușurința visul. Eu am lucrat la Școala profesională produse finite — lemn din Timișoara. Copiii din această școală studiază temeinic, timp de 3 ani, meseria de tîmplar. Pe baza unui program teoretic și practic bine întocmit și cu ajutorul unor foarte competenți profesori și maiștri, ei reușesc ca în acest timp să-și însușească în chip temeinic meseria, s-o cunoască științific, aș spune... Acum lucrez la Întreprinderea „Tehnolemn". Pot să vă spun că pe absolvenții școlii profesionale îi văd încîntați de utilajele cu care lucrează. Munca tîmplarului este semi-automatizată, mecanizată. Astfel, avem mașină de *rindelit* (în locul rindelei manuale), *freser* (mașini cu ajutorul cărora se face profilarea pieselor) *presa hidraulică* (cu ajutorul căreia se face încleierea pieselor) *mașini de turnat lac dublu*, circulare...

În viața noastră nouă, în munca noastră, se cere multă dragoste și pasiune. Pentru că, vedeți voi, copii, noi, comuniștii, sîntem de părere că oamenilor muncii li se cuvin lucrurile cele mai frumoase. Pentru ei muncim noi toți, pentru ei creăm comori de viață și frumos.

ALBERT GYONGYOSI,
maistru tîmplar, controlor de calitate la Întreprinderea „Tehnolemn", Timișoara

SERBĂRI DE SFÎRȘIT DE AN

Pentru serbarea de la sfîrșitul anului școlar pionierii claselor a V-a — a VII-a de la Școala de 7 ani din Gura Humorului, regiunea Suceava, pregătesc un frumos program artistic compus din dansuri moldovenești, poezii și o interesantă scenetă. Cu acest prilej talentul și priceperea pionierilor Pancu Nicoleta, din clasa a VII-a A, Grîu Doru, din clasa a VI-a B, și a altor pionieri care fac parte din echipa de dansuri a unității vor fi, desigur, apreciate.

Interesante și aplaudate vor fi recitările. Iată, pioniera Maneș Ana, din clasa a VII-a B va recita poezia „Partidului" de M. Beniuc. Aravăț Dan din clasa a VII-a B și alți pionieri vor recita poezii care cîntă viața fericită a copiilor.

Toate aceste pregătiri arată că încheierea anului școlar și întîmpinarea vacanței de vară, pionierii și școlarii le vor întîmpina cu veselie și cu spectacole reușite.

★

„Îți mulțumim partid iubit" este tema serbării de sfîrșit de an de la Școala de 7 ani din Lipova, regiunea Banat. Pionierii și elevii claselor a V-a a VII-a vor exprima prin cîntece și recitări dragostea lor față de Partidul Muncitoresc Romîn care le-a creat minunate condiții de învățătură, dragostea lor pentru patrie.

Pivniceanu Marian, Cuparescu Dumitru, Meisl Iosif, Păsculescu Rodica sînt doar cîteva nume de pionieri fruntași la învățătură, care își vor da concursul recitînd, cîntînd sau dansînd la serbarea care se pregătește.

Distincții pionierești

Adunările pionierești în care se înmînează distincții sînt așteptate întotdeauna cu emoție. Luna trecută, o asemenea adunare a avut loc și la Școala medie „Șincai-Ady", din Cluj. *La adunare a fost invitat un tovarăș vîrstnic, vechi membru de partid. El le-a vorbit copiilor despre lupta oamenilor muncii sub conducerea partidului pentru bunăstarea oamenilor muncii și despre felul cum trebuie să muncească pionierii.*

Și în unitatea de la Școala de 7 ani din comuna Radovanu, raionul Oltenița, *s-au înmînat distincții pionierești. Acest lucru a constituit un îndemn pentru toți pionierii din școală de a învăța mai bine, de a fi mai harnici. Ei au participat în număr mare la excursii, s-au prezentat cu succes la faza intercomunală a concursului cultural-artistic, clasîndu-se pe primul loc, se întrec cu însuflețire pe terenul de sport.*

Și pionierii din detașamentul clasei *a V-a de la* Școala de 7 ani din Cogealac, regiunea Dobrogea, *se pregătesc în vederea obținerii distincțiilor pionierești. Se prea poate ca, pînă la apariția acestui articol, mulți dintre ei să le și fi primit. Trebuie să știți că sînt niște copii tare harnici. De pildă, nu numai că la timpul potrivit au sădit puieți; ei îi și îngrijesc.*

(După corespondențele *trimise de* Egressy-Lazar Zoltan, *profesor, Cluj;* Mușat Dumitra, *pionieră, comuna Radovanu, raionul Oltenița;* Calipetra Elena, *pionieră, comuna Cogealac, reg. Dobrogea.)*

FRUNTAȘI LA ÎNVĂȚĂTURĂ

MATICA AUREL
cl. a IV-a, Școala de 7 ani Vintere, raionul Salonta, reg. Crișana.

FALCA MARIA
cl. a IV-a, Școala de 7 ani Ilba, Maramureș

SZEKELY KLARA
cl. a VI-a, Școala medie Gheorghieni, reg. Mureș Autonomă Maghiară

MITRAN MARIETA
cl. a VII-a, Școala de 7 ani Negoi, Oltenia.

CRIȘAN VASILE
cl. a IV-a, Școala de 4 ani nr. 17, Cluj.

Urcăm pe schelă, sus, tot mai sus. Cînd ajungem la ultimul etaj — al nouălea — ni se pare că pe umerii constructorilor întîlniți aici se sprijină imensa boltă albastră sub care, în înălțuri, se-alungă nori scămoși purtați de vînt. Printre cutezătorii aceștia ce au durat din beton și cărămidă uriașul bloc C 18 de pe șoseaua Mihai Bravu, o tînără zidăriță clădește de zor și rîde soarelui.

— Cum vă numiți ?

— Ioana... Ioana Diaconiță !

Nu prea înaltă, subțirică, n-are mai mult de 22 de ani; fața mică, strînsă în batic subțire, ochii mari, ca două agate negre. Lucrează cu mișcări iuți și sigure.

Zidul din fața-i se înalță parcă sub alintarea mîinilor ei iscusite.

— Îți place meseria asta, Ioana ?

Ioana rîde și nu ne răspunde imediat la întrebare. Mai apoi se destăinuie, torcînd un fir al amintirii.

Cu șase ani în urmă pășea pentru prima oară pe străzile Capitalei. Plecase din satul ei din Vlașca, mînată de dorința să învețe o meserie. Marele oraș renaștea în forfota constructorilor. Fata inimoasă de vlășcean s-a simțit îndată atrasă să urce pe schele. Dar mai întîi a fost sfătuită să urmeze școala profesională de constructori. Cunoștințele căpătate acolo prin sîrguință le-a completat în orele de practică pe șantiere. Și iat-o, nu după mult timp, zidăriță calificată în echipa condusă de comunistul Constantin Ionescu. De atunci echipa a devenit a doua familie, nu s-a mai despărțit de ea. În echipa aceasta neîntrecută în hărnicie pe tot șantierul, Ioana a învățat arta zidăriei și a cunoscut faima fruntașilor. Utemiștii, cîntărindu-i meritele, au primit-o pe entuziasta zidăriță în unanimitate în rîndurile lor.

— Și unde-ai mai construit, Ioana cu mistrie ?

Își înalță capul. Ochii mari, negri, de agată, cată în jur. De aici, de sus, zarea Bucureștiului se deschide largă, pînă la hotarul Bărăganului. Și mistria întinsă drept arătător ne îndreaptă privirile spre „orașul de palate de la Floreasca, („— Am zidit mult acolo"), spre șiragul de blocuri masive ce arcuiește șoseaua Ștefan cel Mare. („— Și acolo am lucrat !"), spre un punct abia zărit. („— Am înălțat și Școala sportivă din Fundeni!"), spre clădirea ca o floare albă a Circului de Stat, în mijlocul ghirlandei de construcții pastelate („— Echipa noastră a fost și *acolo* în frunte !").

Șeful echipei, comunistul Constantin Ionescu, meșterul Teodor Nuț și ceilalți constructori care o cunosc pe Ioana Diaconiță de cînd era o „puștancă", lucrînd alături de ei, vorbesc despre tînăra zidăriță numai cu laude. Lucrul ieșit din mîinile sale este totdeauna de cea mai bună calitate. Bucuria Ioanei e să construiască bine, să aducă la rîndu-i bucurie oamenilor muncii pentru care zidește fără răgaz frumoasele apartamente. Căci utemista Ioana Diaconiță construiește și cu inima...

I. STAVARUȘ

CU APARATUL FOTOGRAFIC LA... FABRICA DE MASE PLASTICE

Fotografiile de față vă prezintă aspecte de la Fabrica de mase plastice din București. Și trebuie să știți că muncitorii acestei fabrici lucrează cu multă pricepere și măiestrie — de la jucării și obiecte de menaj, pînă la cele mai importante piese din material plastic pentru industrie.

● „Este neapărat necesar ca piesa să fie bine executată ! Numai așa, matrița va fi bună".

De lucrul acesta ține seamă și utemistul Petre Vitan. De aceea, de la mașina lui nu pleacă decît piese foarte bine executate (foto 1).

● Sînt rezistente ? Sînt corect executate ? La întrebările acestea trebuie să răspundă controlul calității. Utemiștii Marius Georgescu și Vasile Andrei (foto 2) fac controlul țevilor din material plastic, care

vor fi folosite în instalațiile sanitare și electrice.

● Sînt mici și gingașe aceste piese din relon. Dar ele înlocuiesc cu succes pe cele de oțel și fontă. Sînt cilindrii distribuitori pentru semănători. Doar 30 de secunde și... gata o piesă ! În munca aceasta, brigada de tineret, condusă de operatorul Gh. Mustață, (foto 3) este fruntașă pe secție.

Foto : GRIGORE PREPELIȚA

Cu pricepere, atenție și răbdare, totul este trainic sudat. Așa că, viitoarea mașină poate zbura fără grijă pe șosele !

Fotografia vă prezintă pe utemistul Mihai Necula, unul din sudorii fruntași ai Uzinei „Tudor Vladimirescu" din Capitală.

Uzina „T. Vladimirescu" este unul din sutele de mari obiective industriale construite în țara noastră după 11 iunie 1948 — dată la care poporul nostru a luat din mîinile capitaliștilor principalele mijloace de producție. De la 11 iunie 1948 au trecut 13 ani. În toată această scurtă perioadă, industria noastră s-a dezvoltat continuu. Azi, noi producem tractoare, utilaj petrolifer, mașini de prelucrare a metalelor, autocamioane, autobuze... despre a căror construcție, pe vremea cînd uzinele și fabricile erau ale capitaliștilor, nici nu se putea vorbi.

CE E NOU — CE E NOU — CE E NOU — CE E NOU — CE E NOU

● Pădurile care înconjoară cabanele muncitorești ale sectorului forestier Grădiște — Orăștie, s-au umplut deunăzi de lumina becurilor electrice. Cine aprovizionează cabanele cu curent electric? O mică hidrocentrală, care folosește un pîrîu local.

Aceasta constituie încă un aspect al grijii față de condițiile de muncă și de viață ale muncitorilor care lucrează în pădure.

● Stațiunile balneo-climaterice, pregătite cu grijă, din timp, sînt gata să primească noi serii de oameni ai muncii, pentru a-și petrece aici concediul de odihnă. Numai în primele zile ale lunii iunie, la Sovata au sosit peste 300 de persoane.

Pentru asigurarea unor condiții de odihnă tot mai confortabile, aici se construiește o nouă vilă, avînd 120 de locuri. Vila va fi dată în folosință la începutul lunii iulie.

CE E NOU — CE E NOU — CE E NOU — CE E NOU — CE E NOU — CE E NOU

INTERVIUL NOSTRU:

SĂRBĂTOARE PE VALEA FRUMOASEI

Dacă mergi în regiunea Hunedoara, pe Valea Frumoasei, și ajungi în apropierea comunei Petrești, urcată sus pe deal, la hotarul ei o să te întîmpine un panou proaspăt vopsit pe care stă scris: „Comună complet colectivizată". Desigur, chiar și numai aceste cuvinte spun destul. Cu toate acestea, te simți îndemnat să afli cît mai multe despre oamenii minunatei așezări, înconjurată de văi și păduri. Tovarășul Laurențiu Pfaff, președintele gospodăriei colective este bucuros să răspundă întrebărilor noastre :

— Mare sărbătoare a fost la noi cu puțin timp în urmă, începe dînsul. Atunci, ultimile familii au intrat în colectivă. Au răsunat văile de cîntece și veselie. A jucat pînă și cel mai bătrîn dintre noi, moș Vlad. Și-a vărsat parcă tot amarul anilor de grea trudă la boieri...

— Se vede treaba că merge bine gospodăria. Asta-i cel mai de seamă imbold pentru care au intrat și ceilalți...

— Asta așa-i. Din an în an, recoltele sînt tot mai bogate. Vrem să scoatem anul acesta 2.500 kg grîu boabe la hectar. Și nu mai avem decît foarte puțin pînă vom deveni și noi gospodărie milionară. Avem de toate. Și grădină de zarzavat, și viță de vie, și livadă...

— ...Și sector zootehnic ?

— De fapt, este lucrul cu care ne mîndrim cel mai mult. Avem peste 500 de oi, 100 de bovine, porci, cai... Anul acesta neapărat trebuie să mai ridicăm sectorului zootehnic încă alte construcții moderne.

— Despre construcții, ce ne mai puteți spune ?

— Case noi s-au construit multe pînă acum. Dar și anul acesta se vor mai înălța. Cămin cultural, bibliotecă de asemenea avem. Oamenii citesc mult — și literatură, și cărți agrotehnice. Am amenajat un parc și o grădiniță pentru copii. Muncim cu dragoste și bucurie pentru viața noastră nouă. Vrem ca pe Valea Frumoasei să fie întotdeauna sărbătoare.

ELENA TOFAN

DE ZIUA AVIAȚIEI

LA CĂSUȚA DIN BINȚINȚI

Grupul copiilor cu cravate roșii s-a oprit în fața căsuței acoperită cu vița de vie. Aproape lîngă intrare îi întîmpină prietenos un chip dăltuit în bronz — chipul lui Aurel Vlaicu, curajosul aviator cu voința de fier, care a construit minunata mașină ce s-a ridicat în înaltul cerului. Și trecînd pragul casei, amintirile dragi, fotografiile, caietele cu însemnări, resturile avionului cu care s-a prăbușit Vlaicu, povestirile lui Ion Vlaicu, fratele lui Aurel — poartă gîndurile copiilor cu ani în urmă cînd...

...In multe părți ale lumii se făcea simțit interesul deosebit pentru „aparatul" care să ridice omul în văzduh. Se fac încercări. Unele reușesc... In anul 1903, tînărul romîn Traian Vuia concepe un aparat remarcabil, apreciat și în străinătate... Poporul nostru este cuprins de entuziasm. Și iată că în aceste împrejurări, apare Aurel Vlaicu. Cu mintea ageră, încă de mic este frămîntat de fel de fel de născociri. Dar, cel mai mult se gîndește la zborul în aer. Dorința aceasta vie nu-l părăsește nici în școală și nici în anii studenției, ani de lipsuri, trudă și amar.

Intors acasă în Binținți. el este hotărît să-și construiască „mașina de zburat". Și, într-adevăr, după puțin timp, Vlaicu se ridică cu planorul său în aer. Nu se mulțumește cu atît. Năzuiește la construirea unui avion cu motor, și cum posibilitățile lui bănești sînt foarte reduse, iar oficialitățile burghezo-moșierești nu-i acordă sprijinul necesar, inimosul constructor se hotărăște să plece la București. Aici găsește mulți prieteni care-l înțeleg și-l ajută. Dar pînă la realizarea avionului său, Vlaicu îndură încă multe umilințe și nedreptăți. Cei care conduceau țara — burghezi sau moșieri — nu voiau să-l ajute. Dar dîrzenia și încrederea îl fac pe Vlaicu să nu se dea bătut. El reușește să construiască avionul „Vlaicu I", care-i uimește pe toți. Faima lui Aurel Vlaicu trece granițele țării. El este chemat la întrecerile internaționale cu cei mai mari aviatori ai lumii și aduce patriei glorie nepieritoare. „M-aș socoti răsplătit cu prisosință pentru cei 14 ani de muncă, de teamă și de speranță chinuitoare, dacă ași ști că am făcut ceva cît de puțin într-înșii pentru progresul științei, pentru fericirea oamenilor" spune Aurel Vlaicu.

Au trecut ani. Dar acest fiu devotat al poporului va trăi mereu în sufletele oamenilor. Pe locul unde a căzut Aurel Vlaicu cu aeroplanul său, la hotarul comunei Bănești, i s-a ridicat un monument, iar guvernul R.P. Romîne l-a ales pe Vlaicu — exemplu de curaj și bărbăție — membru de onoare post-mortem al Academiei Republicii Populare Romîne.

...Azi, după ani și ani, în țara noastră, constructoare a socialismului, tineretului — miilor de „Vlaicu" și „Vuia" li s-au deschis porți largi către toate domeniile vieții. Iar aviației, sute și sute de tineri îi dăruiesc energia și curajul lor.

E. DONOSE

REPORTAJ DE PE AEROPORT

Aeroportul „Băneasa". Coborîm treptele de piatră ce duc spre pista netedă, asfaltată. Ne oprim în margine și privim siluetele avioanelor suple. Dincolo de șirul avioanelor, se lucrează la o porțiune de pistă care se modernizează.

— Ca să poată ateriza și avioane mai grele... — ne explica însoțitorul. Curînd vom avea în dotare și „I.L.-18", se va mări parcul de avioane. E nevoie! Datorită rapidității și siguranței transporturilor a crescut foarte mult numărul călătorilor care merg cu avionul.

Omul cu care stăm de vorbă, Iosif Moraru, aviator de nădejde și instructor comandant de navă, se uită la ceas și, urmărind cu privirea un avion ce se desprinde de sol, înălțîndu-se în văzduh, adaugă:

— De acolo, din direcția aceea trebuie să sosească!... Mai sînt zece minute...

Cel pe care îl așteptăm se numește Alexandru Ion. Nu știm încă cum arată la față, dar am aflat că-i fiu de ceferist, aviator destoinic și curajos. De mic i-a plăcut să observe zborul păsărilor și al avioanelor, dorea să se înalțe în aer cu minunata mașină zburătoare. Și, asemenea atîtor tineri ca el, în anii noștri i s-a împlinit visul. A devenit aviator. N-are decît 29 de ani, dar în jurnalul său de bord are înscrise victorii grăitoare — 3.000 ore de zbor! Adică circa 120 de zile în văzduh, la bordul avionului, sub cupola cerului înalt! Și, bineînțeles, n-au fost numai clipe cu soare, liniștite. De se întîmplă însă să-l prindă furtuna în aer, sau norii să-i cuprindă aparatul în cercul lor de apă, n-are de ce se teme. Avînd la bordul avionului aparatură de navigație de cea mai mare precizie, aplicînd cunoștințele temeinice însușite la școala de aviație sau de la piloți cu experiența îndelungată, cum este comunistul Iosif Moraru, conduce avionul cu aceeași siguranță și pricepere. Se strecoară sigur prin vîrtejul norilor, aducînd călătorii cu precizie pe locul de aterizare. La Bacău, Craiova, Sibiu, Tg. Mureș, Cluj, Baia Mare...

★

Cele zece minute au trecut și iată că, scinteind metalic în lumina soarelui, deasupra aeroportului a apărut avionul așteptat. Cîteva clipe, și roțile de cauciuc ating pămîntul, avionul apropiindu-se în zumzetul elicelor. Dincolo de geamurile aburite, în carlingă, în partea stîngă, în față, se vede chipul aviatorului, al tînărului comandant de navă Alexandru Ion. Coboară în urma călătorilor. Scund, cu fața luminată de un zîmbet... Privirile trădează o mulțumire profundă, firească. Mulțumirea că alături de fostul său instructor aviatorul Iosif Moraru, lîngă care numai cu o lună și ceva în urmă mergea în cursă, ca pilot secund, și de ceilalți aviatori de nădejde, contribuie la transportul călătorilor în cele mai bune condițiuni. Avionul, acest mijloc modern de transport, a devenit la noi, în anii regimului democrat-popular, la fel de obișnuit ca și trenul sau vaporul.

AL. DINU IFRIM

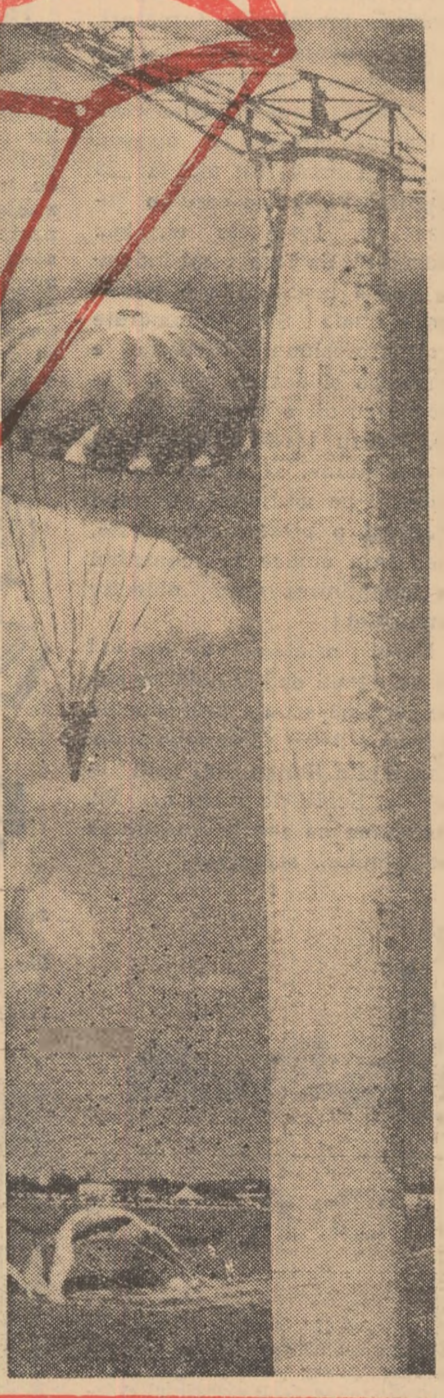

Cît mai sus să te înalți!... Este nu numai o dorință, ci și siguranță că el se va înălța, într-adevăr; doar planorul e făcut de mîinile cutezătorului pionier!

ȘTIRI

Pînă în anul 1945, aviația sanitară și utilitară n-a fost cunoscută în țara noastră. Acum, numeroase avioane special construite sînt folosite pe scară largă în agricultură (pentru sprijinirea campaniilor de însămînțări, la combaterea dăunătorilor), în transportul bolnavilor și chiar la observații și prospecțiuni miniere. Numai din anul 1946 și pînă în 1959 volumul acțiunilor agro-silvice a crescut de 18 ori!

O realizare de seamă a regimului democrat popular o constituie aviația sportivă. Numele multor sportivi romîni sînt cunoscute peste hotare. Planoriștii Mircea Finescu, Valeriu Popovici, parașutiștii Teodor Tănăsescu, Elena Băcăoanu, au stabilit recorduri valoroase, iar Gheorghe Iancu, Maestru al Sportului, a devenit de curînd dublu recordmen mondial la parașutism.

Este emoționant momentul primei lansări cu parașuta. Curajul însă biruie ezitarea. Și iată că lin, purtată de vînt, parașuta lunecă spre pămînt...

Momentele acestea le trăiesc mulți tineri care au îndrăgit sportul aviatic. Tineretului, partidul nostru i-a creat cele mai bune condiții pentru a-și dezvolta aptitudinile, pentru a crește sănătos și viguros. Celor ce au îndrăgit sportul aviatic, numeroase avioane sportive, echipament, cursuri de inițiere le stau la dispoziție. In București, pe un teren special amenajat lîngă Stadionul „23 August", a fost construit un turn de lansare. Și, in tovărășia parașutei, iubitorii sportului petrec aici clipe de neuitat.

SALT ÎN NOAPTE

...Elicele avionului începuseră să se învîrtească amețitor, sfîșiind aerul. După cîteva minute, uriașa navă s-a rupt de pămînt împreună cu noi, vîslind cu o viteză amețitoare, în văzduh. Prin geamurile ei, deslușeam numai luminile de pe șosele, care-mi păreau un crîng de stele. Cu cît acest crîng stelat descreștea, altul pîlpîia mai limpede deasupra mea. Deodată, instructorul se apropie de noi și ne spuse: „Voi azvîrli un sac legat de-o parașută albă. In el sînt opt numere, adică exact cîți sînteți în grupă. O veți urmări unde va cădea pe pămînt. Cel care va scoate primul număr, va fi cel mai bun parașutist".

Avionul își micșorează viteza din ce în ce mai mult și deodată ușa țîșni în lături. Cu mîinile încleștate pe manetele parașutelor, m-am azvîrlit în oceanul fluid și întunecos. Din această goană, am tras puternic de manetă. Parașuta se deschise! Am început să caut cu ochii parașuta albă. O zărisem... Fiind foarte ușoară, vîntul a îndepărtat-o tot mai mult de lîngă mine. Prin noaptea străvezie dedesubt, mi se părea că văd o oglindă. Cînd m-am apropiat mai mult, am deslușit că era acoperișul hangarelor. Cu toată încordarea, n-am mai putut evita coborîrea pe acoperiș. Din cauza vîntului, o parte din parașută se umflase iar, și-mi tîra trupul către marginea streașinei. Imi mai rămăseseră cîțiva metri pînă cînd să fiu azvîrlit de pe acoperiș pe pămînt. Strîngîndu-mi încăodată toate puterile, am tras puternic de cîteva suspante, reușind s-o opresc. După ce m-am desprins de ea și am coborît pe pămînt, începui să caut parașuta albă. Găsind-o, emoționat, i-am rupt sigiliul de plumb, am scos primul număr și m-am îndreptat spre punctul dinainte stabilit de comisie.

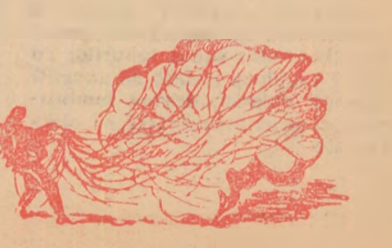
...Cînd am sosit toți, pe fața fiecăruia se putea citi o mîndrie însoțită de emoție. Din depărtare, directorul școlii de parașutism se apropie de noi și ne zise: „V-ați îndeplinit cu cinste misiunea. Vă felicit..."

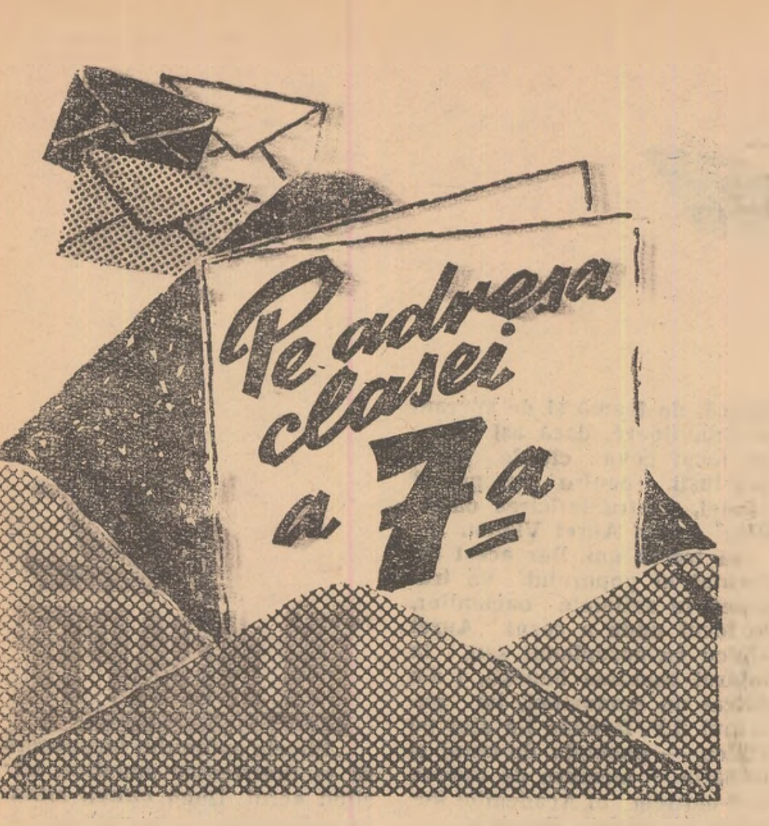
Ochii ni se umpluseră de lacrimi — lacrimile emoției, primei izbînzi...

— Mă iertați că vă întrerup din povestire, tovarășe Traian Stelea, dar unde lucrați?

— Lucrez la Uzinele „Klement Gottwald", — sînt strungar. Timpul liber mi-l petrec așa cum v-am povestit. Și nu numai astfel. Imi place mult muzica lui Beethoven, de aceea am fost în seara aceasta la concert: cred că și dv. v-a plăcut, nu? Dacă doriți să ne vedeți uzina, vă aștept cu plăcere.

NICOLAE B.

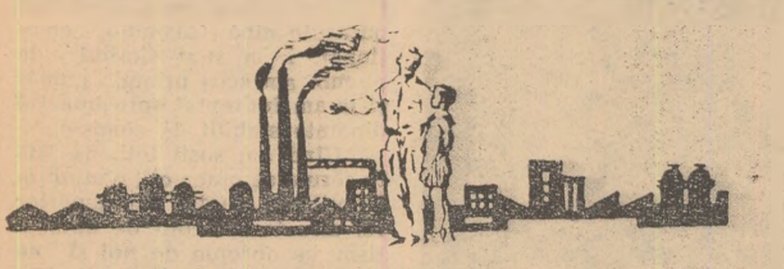
Către absolvenții clasei a VII-a de la Școala de 7 ani nr. 62 din București!

Pe utemistul Marin Stoica l-am cunoscut în secția mecanică a Uzinelor „23 August" din Capitala. Deocamdată face practică, pentru că este elev al școlii profesionale a uzinei, dar mîine — și acest mîine este chiar peste cîteva zile — Marin va deveni muncitor calificat. E foarte mîndru de aceasta. Și cum să nu fie cînd devine muncitor, cînd și el va face parte din rîndurile clasei muncitoare! In aceste ultime zile înainte de absolvire s-a gîndit la școala în care a învățat primele litere, la școala care l-a îndrumat spre acest drum minunat. S-a gîndit și la cei care termină acolo clasa a VII-a, la fratele lui Gheorghe.

— Aș vrea, prin intermediul gazetei „Scînteia pionierului" să transmit cîteva cuvinte pionierilor clasei a VII-a de la Școala de 7 ani nr. 62, ne-a spus tînărul. Iată-le:

„Dragi prieteni, și eu am învățat în școala voastră. Poate că unii mă mai țin minte. Eram un băiețaș brunet, slăbuț și... nu prea îndemînatic. Dacă după descrierea mea nu m-ați recunoscut, să știți că în clasa a VII-a am fost președinte de detașament. Acum trei ani, cînd am absolvit școala de 7 ani, unii ziceau să merg la școala medie, alții la cea profesională... Eu m-am hotărît pentru Școala profesională a Uzinelor „23 August". E o școală foarte bună. Nu zic asta pentru că sînt eu aici, dar să știți că sînt multe de învățat. Școala noastră dă strungari, lăcătuși, modelori, turnători, forjori, sudori, frezori. E foarte interesant să lucrezi la freză. Aceasta spune și tata, care e lăcătuș ajustor în aceeași secție cu mine, tot aici la „23 August". Piesa pe care o lucrez eu, trece la el, la... „control". Eu tare v-așî îndemna să vă înscrieți la o școală profesională! Sînt nenumărate școli profesionale. Meseria e frumoasă și devine și mai frumoasă cu cît o cunoști mai bine. Pentru aceasta, trebuie să înveți mereu, să ai noi cunoștințe. Și ce mulțumit ești cînd realizezi o piesă complicată, cînd prin munca ta contribui la îndeplinirea unui obiectiv important!

Dragi prieteni, vă aștept! Și nu numai eu! O dată cu mine termină școala profesională și Tudor Petre, Gheorghe Zota, Constantin Stoian, toți foști elevi ai Școlii de 7 ani nr. 62. Așteptăm ca școala noastră să ne trimită... schimbul!".

ȘTIAȚI CA...?

...de curînd a fost observată o explozie stelară, a patra explozie în universul stelar observată în decurs de o mie de ani? Explozia a avut loc la o distanță de 40 milioane ani lumină de pămînt. După aprecierile astronomilor, steaua care a explodat ar fi fost de 100.000 ori mai luminoasă decît Soarele. Prima explozie stelară a fost observată de chinezi în anul 1054. Celelalte două explozii au fost observate de astronomi europeni în anii 1572 și 1604.

...energia electrică poate fi transformată în lumină fără utilizarea becurilor sau a tuburilor cu neon? Celuloza tratată cu anumiți pigmenți chimici, devine luminiscentă cînd este încărcată cu electricitate.

...specialiștii sovietici au realizat un aparat pentru măsurarea temperaturilor pînă la 10.000 °C? El funcționează pe principiul comparării strălucirii unui corp încălzit cu intensitatea de radiație a filamentului unei lămpi electrice obișnuite.

...așa cum cablurile electrice pot fi răsucite, sau îndoite, fără a se întrerupe curentul electric, există cabluri de sticlă prin care razele de lumină pot circula fără a-și pierde intensitatea? Cu ajutorul lor se pot transmite imagini pe un ecran sau placă fotografică fără a se folosi o aparatură electrică complicată.

A. LISEANU

MULȚUMIM DIN INIMĂ PARTIDULUI

Însemnări dintr-o comună

Dacă ai prilejul să treci prin comuna Bascov, regiunea Argeș, să dai neapărat și pe la Școala de 7 ani din comună. Pionierii sînt foarte prietenoși, îți povestesc cu plăcere o mie și una de lucruri interesante. Am fost, nu de mult, pe acolo... Școala e spațioasă, peste tot domnește o curățenie exemplară.

— Acestea sînt clasele cele noi, care s-au construit nu de mult, ne spune un pionier. Priviți și laboratorul... Vedeți, mobila e nouă — nouță.

— Avem și lumină electrică! se auzi altă voce. Și, repede cineva se grăbi să aprindă... două becuri deodată!

— Dar aparatele pentru laborator? Mașina de colo — și ni se arată o mașină electrostatică — ne ajută foarte mult la experiențe. Avem și două microscoape, trei aparate de proiecție...

— Știți, tata povestea că de mult, cînd era el copil, nici nu se auzise pe la școală de așa aparate! Dar să vedeți și pompa Komovski. Scoatem cu ajutorul ei aerul din orice vas!

Pionierul care spune toate acestea e un băiețaș oacheș și tare vioi. E Gagiu Gheorghe, dintr-a VI-a A, președintele unității. Ne spune că la școala lor învață 414 pionieri și școlari. La începutul anului școlar, cu toții au primit gratuit manualele școlare. 17 tovarăși profesori și învățători îi ajută să-și însușească cunoștințe noi, să pătrundă tot mai adînc în tainele chimiei, fizicii, matematicii... Și iar îmi povestește despre tatăl său, în a cărui copilărie școala era săracă, cu învățători puțini și cărți mai de loc, dar în schimb cu taxe foarte mari.

Mulți dintre foștii pionieri ai școlii, care au absolvit clasa a VII-a în anii regimului de democrație populară, sînt astăzi oameni cu care școala se mîndrește. Maria Paraschiv e colectivistă fruntașă, Ion Bebu e strungar la Uzinele „Vasile Tudose" din Colibași, Maria Olaru, profesoară.

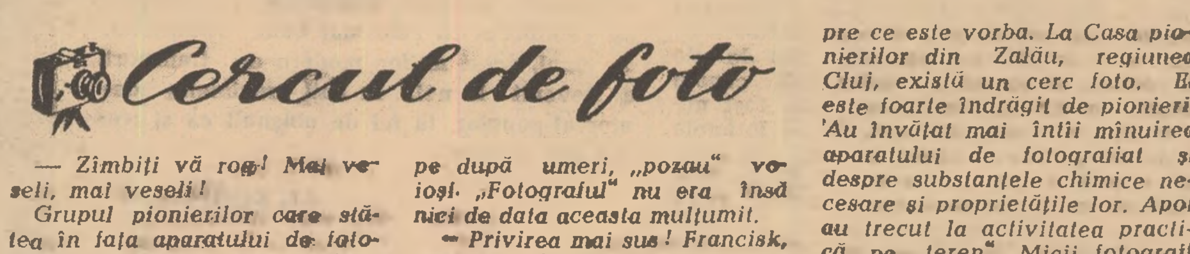
— Noi îi vom urma în curînd, spune Paraschiv Alexandru. Avem toate condițiile pentru a ne îndeplini orice dorință. Școlile de orice fel ne așteaptă. Eu mă voi duce la școala profesională din Colibași. Prietenul meu, Costache, ține neapărat să devină crescător de animale. De aceea se va înscrie la școala profesională agricolă.

Cineva propuse să mergem și la gospodăria agricolă colectivă. E aproape, peste drum!

La intrare, ne întîmpină tovarășul Botan, președintele gospodăriei. In clădirea frumoasă, proaspăt văruită a sediului gospodăriei se află și căminul de zi. Colectivistele își lasă aci în siguranță copiii pînă se întorc de la cîmp. Cum era după ora prînzului, copiii dormeau în pătuțurile lor albe ca zăpada. In sala de joc, zecile de jucării dormeau și ele.

Am vizitat apoi, împreună cu pionierii, prisaca gospodăriei, livezile, uriașele grădini de legume și zarzavaturi, grajdurile cu vaci, crescătoria de porci și altele. Vremea e minunată, recolta se vestește bogată. Din an în an, comuna Bascov se face tot mai frumoasă. Casele noi, magazinul universal terminat nu de multă vreme și alte construcții sînt înfăptuiri cu care locuitorii ei, printre care și eroii reportajului nostru, se mîndresc. Totul îți arată că oamenii trăiesc din ce în ce mai bine, și că aceasta se datorește orînduirii noastre socialiste, faptului că, urmînd îndemnul înțelept al comuniștilor, ei au pornit, în anul 1956, pe drumul gospodăriei agricole colective. Dorința copiilor de a munci cu hărnicie este pe deplin întemeiată: vor să fie demni de tot ceea ce a înfăptuit pentru ei partidul.

E. ROȘCA

Cercul de foto

— Zîmbiți vă rog! Mai veseli, mai veseli!

Grupul pionierilor care stătea în fața aparatului de fotografiat abia aștepta această invitație. Ținîndu-se prietenește pe după umeri, „pozau" voioși. „Fotograful" nu era însă nici de data aceasta mulțumit.

— Privirea mai sus! Francisk, nu te vezi!

Dar mai bine să vă spun despre ce este vorba. La Casa pionierilor din Zalău, regiunea Cluj, există un cerc foto. El este foarte îndrăgit de pionieri. Au învățat mai întîi mînuirea aparatului de fotografiat și despre substanțele chimice necesare și proprietățile lor. Apoi au trecut la activitatea practică, pe „teren". Micii fotografi au mers la cercul tehnic, la cel de naturale, la mîini îndemînatice. Cu ajutorul micilor fotografi activitatea interesantă a pionierilor în diferite cercuri a rămas în... „istoria" casei pionierilor. Dar nu numai atît. Micii fotografi au făcut și portrete, au fost să fotografieze și diferite imagini din natură. Acum...

— Gata!

Și „fotograful", care fusese de data aceasta Farkaș Marcela, se arată mulțumită.

Pentru vacanță, micii fotografi au primit multe invitații:

— Să mergeți cu noi în excursie!

— Nici de la focul de tabără n-am vrea să lipsiți...

— Noi vă invităm la întîlnirea sportivă!

Activitatea interesantă desfășurată de pionierii din cercul foto își arată roadele.

CRISTINA ANDREI

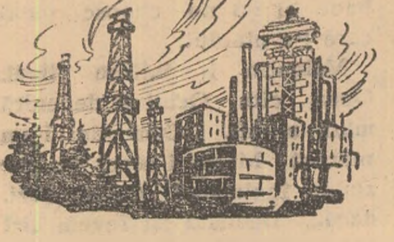
După un an de muncă rodnică, se face bilanțul muncii în fiecare școală, se desfășoară examenele, mijloc de verificare a cunoștințelor.

În holurile școlilor se deschid expoziții cu lucrările practice ale celor mai iscusiți mici tehnicieni, iar cei mai talentați pictori și desenatori își prezintă lucrările.

În foto: *Pionierii Școlii de 7 ani nr. 10, „Emilia Irza" amenajînd expoziția.*

„Pe tine te cîntăm, partid iubit!"

Rezultatele concursului

Timp de mai multe săptămini, poştaşul abia de a prididit să aducă la redacţie, pe lîngă scrisorile obişnuite, şi pe cele trimise de sutele de participanţi la Concursul „Pe tine te cîntăm, partid iubit!" Organizat de redacţia gazetei noastre în cinstea măreţei aniversări a partidului, concursul s-a bucurat de o largă participare din partea pionierilor şi şcolarilor.

Ne-au sosit scrisori din

toate colţurile patriei, scrisori calde, cuprinzînd poezii, corespondenţe, scurte povestioare, desene şi picturi — scrise sau lucrate de copii — în care ei şi-au manifestat dragostea pentru părintele nostru drag, Partidul Muncitoresc Romîn, în care ei au cîntat imnuri de mulţumire celui care le ocroteşte copilăria şi le dăruie un viitor fericit.

Şi iată-ne, în sfîrşit, în ziua în care cele mai bune lucrări au fost selecţionate şi cînd celor mai buni dintre cei buni li s-au acordat premii şi menţiuni. Publicăm, în acest număr al „Scînteii pionierului", numele pionierilor cîştigători ai Concursului „Pe tine te cîntăm, partid iubit".

Poezie

1. BALADA ANESIA — Şcoala medie nr. 31, Bucureşti, **premiul I: o bibliotecă de cărţi şi un stilou.**

2. MESAROŞ MARIA CORNELIA — cl. a VII-a, Şcoala medie „Avram Iancu", Aiud, **premiul II: o trusă stilou-creion.**

3. MITRANA VIORICA — cl. a VI-a, Şcoala medie nr. 1, Tg. Jiu, **premiul III: o mapă, o trusă stilou-creion.**

4. MOROŞAN MIHAI — cl. a V-a, Şcoala de 7 ani, Nuşeni, raionul Dej, regiunea Cluj, **menţiune: cărţi, ediţii de lux.**

5. CHEŢE EMILIA — cl. a III-a B, Şcoala de 7 ani, Todireşti, raionul Gura Humorului, reg. Suceava, **menţiune: cărţi, ediţii de lux.**

6. SIMION RODICA MIHAELA — cl. a VI-a A,

Şcoala de 7 ani nr. 128, Bucureşti, **menţiune: cărţi, ediţii de lux.**

Corespondenţă

1. APOSTOLESCU RADU — cl. a VII-a, Şcoala de 7 ani nr. 11, Baia Mare, **premiul I: o bibliotecă de cărţi şi un stilou.**

2. IONIŢĂ MARIA — cl. a VII-a, Şcoala medie, Predeal, **premiul II: o trusă stilou-creion.**

3. NICHITA EUGEN — cl. a VII-a, Şcoala de 7 ani, Ungheni, raionul Tg. Mureş, **premiul III: o mapă şi o trusă stilou-creion.**

4. CRISTUŢIU OLIVIA — cl. a III-a, Şcoala de 7 ani, Tohanul Vechi, Braşov, **menţiune: cărţi.**

5. STANCU AURELIA — cl. a VII-a B, Şcoala de 7 ani, Dor Mărunt, raionul Lehliu, reg. Bucureşti, **menţiune: cărţi.**

6. BELLU CARMEN — cl. a III-a, Şcoala de 7 ani „Moş Ion Roată", com. Cîmpuri, regiunea Galaţi, **menţiune: cărţi.**

Desen

1. MORARU CORINA — cl. a VI-a, Şcoala medie „A. Toma", Ploieşti, **premiul I: o trusă de pictură.**

2. HERGHELEGIU RADU — cl. a V-a, Şcoala da 7 ani nr. 1, Iaşi, **premiul II: albume cu reproduceri din pictură, cărţi cu studii de artă.**

3. PETRONE CORINA — cl. a VII-a B, Şcoala medie nr. 2, Timişoara, **premiul III: materiale pentru desen.**

4. KOVACS SOFIA — cl. a III-a, Şcoala de 7 ani, Tohanul Vechi, Braşov, **menţiune: albume, cărţi.**

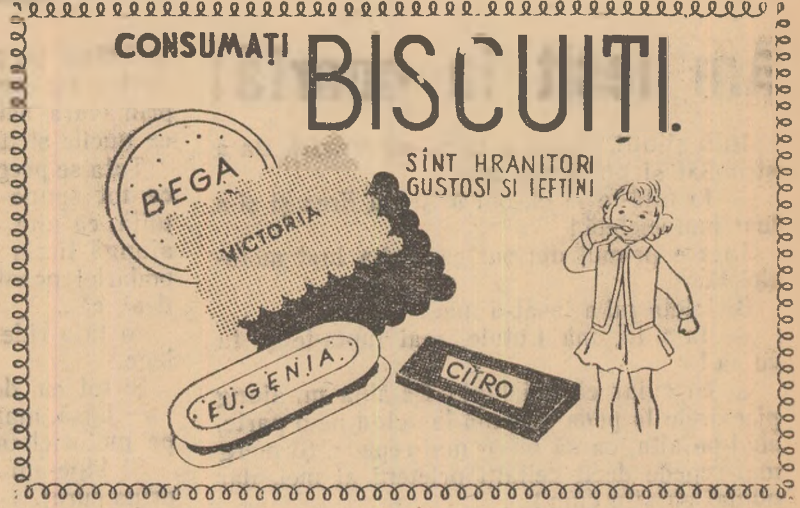
5. SIMIONESCU DOINA MIOARA — cl. a VII-a, Şcoala de 7 ani nr. 73, Bucureşti, **menţiune: albume, cărţi.**

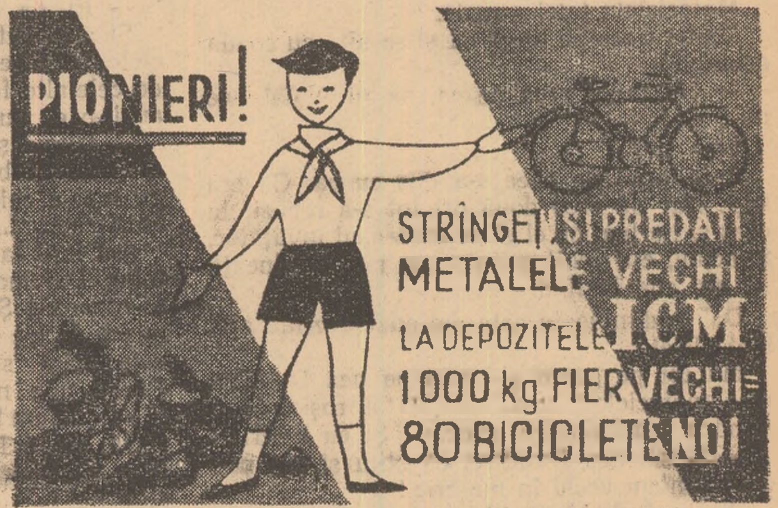
6. STERIU PAUL — cl. a VII-a, Şcoala de 7 ani băieţi nr. 118, Bucureşti, **menţiune: albume, cărţi.**

Cîştigătorii concursului vor primi, în curînd, la domiciliu, prin poştă, obiectele cu care au fost premiaţi sau menţionaţi.

REDACŢIA

Victorii de prestigiu la lupte

- **Muncitorul metalurgist Valeriu Bularca a cucerit titlul de campion mondial.**
- **Dumitru Pîrvulescu şi Ion Cernea, titlurile de vice-campioni mondiali.**
- **Gheorghe Popovici medalia de bronz.**

În ziua aceea de sfîrşit de mai, în ultimile minute înainte de plecarea în lunga lor călătorie, tocmai la Yokohama, în Japonia, am stat de vorbă cu luptătorii noştri care urmau să ne reprezinte culorile patriei la Campionatele mondiale de lupte. În acele ultime minute înainte de plecare, Maestrul Sportului Valeriu Bularca ne-a declarat: „Toţi componenţii lotului nostru vor lupta cu măiestrie pentru cucerirea unor locuri cît mai bune în cadrul acestor campionate mondiale. Vrem nespus de mult să ne întoarcem în ţara victorioşi, să putem spune cu mîndrie că luptătorii romîni au ridicat faima sportului romînesc pe o treaptă şi mai înaltă".

Această pasionantă întrecere mondială, la care au participat 81 sportivi din 21 de ţări, s-a încheiat. Ultima zi a campionatelor, ziua de 8 iunie 1961. Tînărul muncitor metalurgist Valeriu Bularca a devenit campion mondial! A primit medalia de aur şi mult rivnitul titlu. În acele momente de fericire, gîndurile tînărului muncitor erau îndreptate către partidul nostru, către patria noastră dragă care i-a creiat toate condiţiile pentru a-şi putea vedea visurile împlinite.

Alături de Valeriu Bularca, campionul olimpic Dumitru Pîrvulescu şi vice-campionul olimpic Ion Cernea au repurtat victorii care au fost elogiate de toţi specialiştii prezenţi la campionate. Cei doi luptători au cîştigat titlurile de vice-campioni mondiali, iar Gheorghe Popovici, locul III şi medalia de bronz.

Aceste noi succese de prestigiu ne umplu inimile de bucurie. Sîntem mîndri că, din zi în zi, sportul romînesc se afirmă tot mai mult în marile competiţii internaţionale.

RADU POPA

VALERIU BULARCA

ŞTIRI

- **Acum cîteva zile au luat sfîrşit la Belgrad campionatele europene de box. La actuala ediţie boxerul Gh. Negrea a cucerit medalia de argint la categoria semigrea, iar C. Gheorghiu şi V. Badea, medalii de bronz.**
- **La poligonul din Reims (Franţa) trăgătorii romîni Iosif Sîrbu, Ştefan Petrescu, Gh. Maghiar, M. Ferecatu şi Teodor Ciulu participanţi la „Cupa Ţărilor Latine", au avut o comportare excepţională. Ei au cîştigat locul I la 3 din cele patru probe de concurs.**

In urma acestor victorii reprezentativa ţării noastre s-a clasat pe primul loc.

PLICUL

Ajunseseră în atelierul de matrițerie.

Instructorul Stoica grupă detașamentul de-a lungul unui banc, la care matrițerii, în majoritate tineri, își continuau lucrul nestingheriți. Ei erau obișnuiți cu vizitele pe care pionierii de la diferite școli le făceau uzinei și atelierului lor.

Valentin se apropie de o menghină și, cu ochii larg deschiși, urmări mișcările harnice ale miinilor celui ce trebăluia la o piesă. Apucă pe rînd, cu sfială uneltele, cîntărindu-le cu mîna și cu ochii.

— Îți place?, îl întrebă zîmbind matrițerul.

— Grozav, răspunse Valentin.

— Matrițer să te faci, băiete, ascultă-mă pe mine, asta e și meserie și artă! În ce clasă ești?

— Într-a VII-a B.

— Care va să zică — de-o seamă cu băiatul meu și tot pionier. Și lui îi place meseria mea. I-am făcut un atelier mic acasă; a început acum să meșterească binișor.

Valentin se gîndi la băiatul matrițerului. I-ar fi plăcut să-l aibă de prieten, să lucreze alături de el în atelierul mic al acestuia. Dar fiindcă ceilalți ajunseseră aproape de ieșire, Valentin se înclină cu părere de rău că trebuie să se despartă, zise „bună-ziua" și plecă.

Mergea gînditor. Îi plăcuseră cuptoarele de la turnătorie, dar oricum, matrițeria i s-a părut mai interesantă. Ce-ar fi să se facă matrițer? Și, în minte, se și vedea lucrînd cu spor, harnic și priceput ca și muncitorul cu care vorbise.

Tot gîndindu-se așa, fără să-și dea seama, Valentin s-a depărtat puțin de colegii săi și s-a trezit lîngă bufetul uzinei, la ieșirea din atelier. Cumpără un suc, bău mulțumit și plăti. Apoi se mai uită încăodată în urmă, la muncitorul cu care vorbise mai înainte. Acesta lucra. Cu aceeași atenție încordată, lucra și măsura mereu. Ochii-i lunecară pe deasupra atelierului pînă la ultimul banc, aproape de bufet. Lîngă ușă, în colțul dinspre peretele bufetului, văzu o hîrtie. Se apropie

de ea. Era un plic cenușiu. Pe el era scris un nume. Desfăcu plicul și... o sumedenie de bani îi răsăriră în fața ochilor. Cu atîția bani se pot cumpăra o grămadă de lucruri. Și scule pentru un mic atelier... și altele... Deodată se opri străfulgerat de-un gînd. Își dădu seama că pe plic era scris un nume și că prin urmare... Prin urmare, oricum, banii nu erau ai lui. Se clătină cutremurat de ce-i trecuse prin minte cînd desfăcuse plicul. Ce să facă acum cu banii?

Să-i spună tovarășului instructor? Să se ducă la omul cu care vorbise și să-l întrebe al cui este plicul? Nu știa încotro s-o apuce. „Dacă mai întîrzii, colegii or să-mi observe lipsa și or să mă aștepte" se gîndi el. Se îndreptă în grabă către matrițerul pe care îl îndrăgise. Se opri din nou lîngă el. Acesta nu-l observă la început. Dar zărindu-l îi strigă vesel:

— Ei, cum a rămas, voinicule, te faci matrițer?

Valentin încercă să vorbească dar omul îl întrerupse.

— Lasă că știu eu... Păi nu ți-am spus că asta-i și artă și meserie?

— Am găsit...

— Ce-ai găsit? repetă într-o doară matrițerul.

— Am... am găsit un plic cu bani. Și eu nu cunosc omul care l-a pierdut.

Valentin îi întinse plicul. Omul citi. Ochii îi deveniră mari, mirați. „Cum de i-am pierdut? Mi-or fi căzut din buzunar, îngînă el. „Ca să vezi, dacă..." Deodată își reveni și-l luă de umeri pe Valentin ca pe un frate mai mic.

— Îți mulțumesc, băiete!

Cițiva muncitori de la banc se apropiară de ei.

— Ce-i, nea Tănase?

— Uite, măi, băieți... pierdusem plicul cu salariul și... Dar el mi l-a găsit. A venit la mine să mă întrebe al cui este și cînd colo era chiar plicul meu. Uite-l! și le arătă voios plicul.

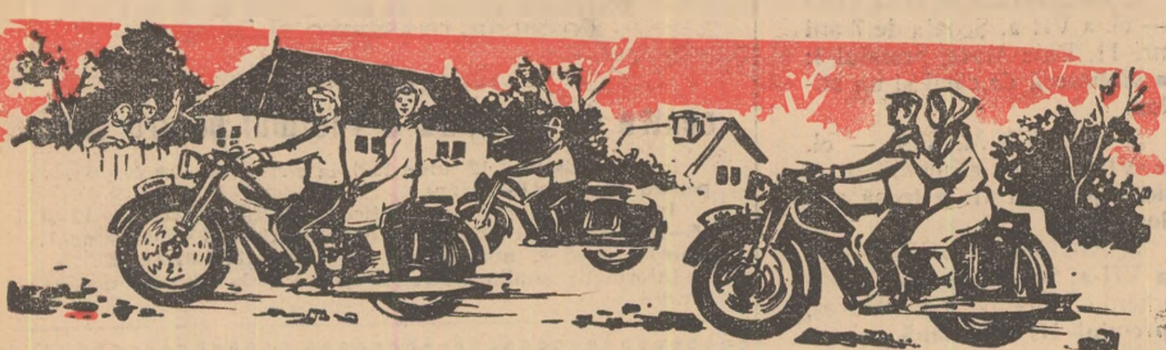
Ceilalți se uitară la plic, apoi la băiat. Unul zise cu căldură:

— Ce-i de mirare? Băiat cinstit. Pionier!

Lui Valentin îi ardeau obrajii. Era atît de fericit! Și auzea cuvintele din ce în ce mai aproape de inima lui:

— Să trăiești, băiete! Să trăiești! Și nu uita — vino acasă, să-mi faci o vizită...

NICOLAE BULGARU

Am ieșit la poartă!

Întîi și-ntîi, mama a făcut ochii mari. Ba a strîmbat și puțin din nas.

— Ia uită-te la el, om în toată firea și și-a luat motocicletă!

Tata e primul din sat care și-a luat motocicletă.

Bicicleta mi-a lăsat-o mie.

— Ia-o tu, mă Luțule, mai luptă-te și tu cu ea!

Și eu chiar că mă lupt! Că-abia mi-ajung picioarele la pedale și mă las cînd pe-o parte, cînd pe alta, ca să merg mai repede. Și merg mai repede decît ceilalți prieteni ai mei, dar numai eu știu cum!

Motocicleta tatei e roșie.

Mama trece pe lîngă ea și se uită cu coada ochiului:

— Nu m-aș urca pe ea, să-mi dai ce mi-i da!

Tata rîde.

Astă-iarnă nu prea s-a dus cu ea. Că era frig. Dar de vreo două ori tot s-a repezit la oraș și l-a luat cu el și pe tovarășul învățător. Și-acum, c-a venit primăvara, nu-i dimineață să n-o aud bîzîind.

Da' în dimineața asta am auzit bîzîind altă motocicletă.

Mă uit pe geam și-l văd pe nea Dumitru pe-o motocicletă nouă-nouță, tot roșie. Și e mîndru nea Dumitru, grozav! Și eu îi strig:

— Lasă, nea Dumitre, că știm și noi ce-i aia! Sîntem vechi în meserie!

Dar aud alt bîzîit. Și-l văd și pe tovarășul învățător pe motocicletă! Ei, gata! Satul nostru s-a umplut de motociclete! Acum, cu primăvara asta, parc-ar fi răsărit prin pomi, ca nucile și merele.

Tata se pregătește de plecare. Mama nu știu ce tot spune singură acolo: că e noroi pe uliță, că uite, ceasul a rămas în urmă și-o să ajungă tîrziu la crescătoria de păsări a gospodăriei noastre colective, care-i tocmai în deal, că...

Și tata rîde pe-ascuns și se face că nu-nțelege.

Și tot eu, de colo:

— Lasă, mamă, știu eu că tare-ai mai merge pe motocicletă!

Și bine-am făcut că n-am tăcut! Mama a prins curaj.

— Ei, da, mă Luțule, și ce vrei acum?

Și a plecat mama la spatele tatii pe motocicletă. Și se uita tot în jos, că-i era rușine de celelalte femei. Dar vecina noastră, am auzit-o eu cu urechile mele cînd spunea:

— Uite-o și pe Tinca pe motocicletă! I-am spus lui bărbatu-miu să-și cumpere și el, că nu mai e chip să urc dealul cu piciorul, de, îmbătrînesc!...

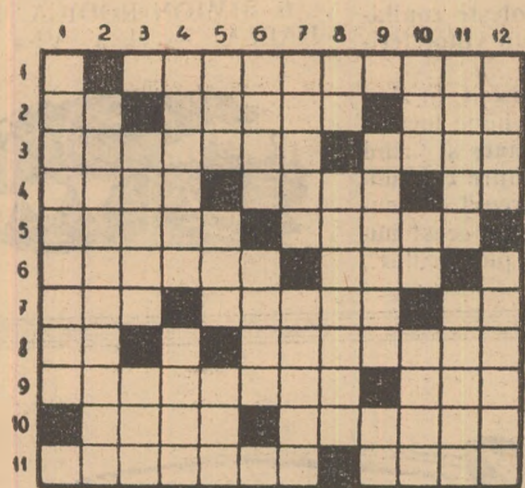
Am ieșit la poartă să-i fac mamei semn cu mîna. Dar mama nu se uită... Ba da! Uite că se-ntoarce! Și-i fac semn. Și ea rîde. Dar nu mișcă de loc mîinile de pe mijlocul tatii, că-i este frică să nu cadă. Așa-i la-nceput! Parcă mie nu-mi era frică pe bicicletă?! Și-acuuuuum!... Uite, chiar că n-ar fi rău să v-arăt ce pot! Mă, Nică, măăă, hai, mă, să ne dăm cu bicicleta, să vadă și dumnealor ce știm noi!

TITEL CONSTANTINESCU

Vă recomandăm aceste cărți

Dragi pionieri, în timpul vacanței, cartea — prietena voastră — vă așteaptă să citiți cu drag din paginile ei nenumărate. Vă recomandăm cîteva din cărțile care vă așteaptă nerăbdătoare în librării și biblioteci: „Jocuri pentru pionieri" de Iosif Teodorescu-Arghezi, „Palatul primăverii" de Vasile Mănuceanu, „Fata din Ojdula" de Kovacs Gyorgy, „Loteria" de Sanda Doiniș, „Din tainele cerului" de I. M. Ștefan, „Iusuf" de Marin Iancu Nicolae, „Povestea copilăriei" de F. Gladkov, „Doi căpitani" de V. Kaverin, „Povestiri eroice" de E. Cornilov, „Zile de luptă", „Tăunul" de E. Voynich, „Colț Alb" de Jack London, „Singur pe lume" de Hector Malot, „Nebuloasa din Andromeda" de I. Efremov". Din colecția „Scriitori romîni povestind copiilor" citiți: C. Negruzzi, Tudor Arghezi, I. Agîrbiceanu, Victor Eftimiu. De asemenea, în Biblioteca Școlarului veți găsi opere semnate de scriitori clasici romîni: Tudor Arghezi „Versuri și proză", Al. Vlahuță „Romînia pitorească", B. P. Hașdeu „Scrieri alese", Alecu Russo „Scrieri alese", I. Ghica „Scrieri alese"

EXAMENE

ORIZONTAL. 1. Trăiesc alături de elevi, cu satisfacția muncii împlinite, sărbătoarea examenelor (fem. pl.). 2. Sub prima linie a portativului. — Examinări prin întrebări și răspunsuri verbale. — Îl interpretează elevii în piesele jucate la serbarea de sfîrșit de an. 3. Bilanțul sărbătoresc al muncii unui an școlar. — Tînăra fată turcă din cîntecul „Ada Kaleh" de Elly Roman. 4. A împodobi cu flori, lozinci etc. sălile de clasă pentru examene. — Arbore de luncă, numit și arin. — Patru la romani. 5. Floare în formă de ciucure, caracteristică arborilor din familia amentaceelor. — Locul celor mai buni elevi. 6... generație. — Cînd li se coc lor roadele, se redeschid școlile... 7. Interjecție (prescurtare) — Tovarăș de muncă. — Negație. 8. Soarele vechilor egipteni. — Obiecte de studiu. 9. Una din limbile străine. — Ușă (Mold.). 10. Programul școlarului. — Devotat. 11. Răsplătit pentru merite la învățătură — În trecut, cufundate în bezna neștiinței, cunosc astăzi binefacerile culturii și vieții îmbelșugate.

VERTICAL. 1. Cheia succesului la examene (pl.). 2. Verifică prin întrebări, cunoștințele elevilor. 3. Elev care-și însușește cu ușurință explicațiile din clasă. — Posedă. 4. Limba noastră maternă, pe care marele Eminescu a comparat-o în poezia „Epigonii" cu un „fagure de miere" — Lamă ruptă! 5. Cele 50 de minute în care se predă un anumit obiect de studiu (pl.) — Un fel de vioară siameză. — Rîu pe care era așezată cetatea Sparta. 6. Ștefania alintată. — E de tir sau de vînătoare. 7. Homer, Esop, Pitagora etc. — Sare a acidului tanic. 8. Sesiune! — Trăsătură caracteristică a omului societății socialiste. 9. Popoare ca sciții, tracii, dacii, geții, romanii, egiptenii etc. — Campion. 10. Măsuri de suprafață. — Cămăși țărănești — Limba constructorilor comunismului pe care orice elev o învață cu drag. 11. De emoție, obrajii unor copii la examene. — Repetat! 12. Una din îndatoririle lui de seamă este învățătura. — Alături de cărți în ghiozdanul elevului.

Dicționar la îndemînă: IRI, TRO.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20: Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"